

הגדה של פסח

3 מצות

ביצה

זרוע

מרור

כרפס

חרוסת

חזרת

קדש

בשבת מתחילים מכאן

ויהי ערב ויהי בקר
יום הששי. ויכלו השמים והארץ וכל צבאם.
ויכל אלקים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה
וישבת ביום השביעי מכל מלאכתו אשר עשה.
ויברך אלקים את יום השביעי ויקדש אותו
כי בו שבת מכל מלאכתו אשר ברא אלקים לעשות.

בחול מתחילים:

סברי מרנן ורבנן ורבותי

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם
בורא פרי הגפן.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר בחר בנו מכל עם ורוממנו מכל לשון וקדשנו
במצותיו. ותתן לנו יי אלהינו באהבה {בשבת: שבתות למנוחה ו} מועדים לשמחה,
חגים וזמנים לששון, את יום {השבת הזה ואת יום} חג המצות הזה, זמן חרותנו
{באהבה}, מקרא קדש, זכר ליציאת מצרים. כי בנו בחרת ואותנו קדשת מכל
העמים, {ושבת} ומועדי קדשך {באהבה ובכבוד}, בשמחה ובששון הנחלתנו. ברוך
אתה יי, מקדש {השבת ו} ישראל והזמנים.

במוצאי שבת מוסיפין:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא מאורי האש. ברוך אתה יי אלהינו מלך
העולם המבדיל בין קדש לחל, ין אור לחשך, בין ישראל לעמים, בין יום
השביעי לששת ימי המעשה. בין קדשת שבת לקדשת יום טוב הבדלת, ואת
יום השביעי מששת ימי המעשה קדשת. הבדלת וקדשת את עמך ישראל
בקדשתך. ברוך אתה יי המבדיל בין קדש לקדש.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, שהחיינו וקימנו והגיענו לזמן הזה.

שוטה רב כוס חיינו בהסבה.

ורחץ

נוטלין את הידים ואין מברכין "על נטילת ידים".

ברפס

טובלין ברפס פחות מקזית במי מלח, ומברכין.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, בורא פרי האדמה.

יחץ

בעל הבית יבצע את המצה האמצעית לשתיים ומצפין את החצי הגדול לאפיקומן.

מגיד

מגלה את המצות מגביה את הקערה ואומר בקול רם:

הא לחמא עניא די אכלו אבהתנא בארעא דמצרים.
כל דכפין ייתי וייכל, כל דצריך ייתי ויפסח.
השתא חכא, לשנה הבאה בארעא דישראל.
השתא עבדי, לשנה הבאה בני חורין.

מסיר הקערה מעל השלחן, מוזגין כוס שני וכאן הבן או אחד מן המסבים שואל:

מה נשתנה הלילה הזה מכל הלילות?
שבכל הלילות אנו אוכלין חמץ ומצה, הלילה הזה - כולו מצה.
שבכל הלילות אנו אוכלין שאר ירקות, - הלילה הזה מרור.
שבכל הלילות אין אנו מטבילין אפילו פעם אחת, - הלילה הזה שתי פעמים.
שבכל הלילות אנו אוכלין בין יושבין ובין מסבין, - הלילה הזה כלנו מסבין.

מניח את הקערה על השלחן. המצות תהינה מגולות בשעת אמיכת ההגדה.

עבדים היינו לפרעה במצרים,
ויציאנו יי אלהינו משם ביד חזקה ובזרוע נטויה.
ואלו לא הוציא הקדוש ברוך הוא את אבותינו ממצרים,
הרי אנו ובנינו ובני בנינו משעבדים היינו לפרעה במצרים.
ואפילו כלנו חכמים, כלנו נבונים, כלנו זקנים, כלנו יודעים את התורה,
מצוה עלינו לספר ביציאת מצרים.
וכל המרבה לספר ביציאת מצרים הרי זה משבח.

מעשה ברבי אליעזר ורבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא ורבי טרפון שהיו
מסבין בבני ברק, והיו מספרים ביציאת מצרים כל אותו הלילה עד שבאו
תלמידיהם ואמרו להם: רבותינו, הגיע זמן קריאת שמע של שחרית.

אמר אלעזר בן עזריה: הרי אני כבן שבעים שנה, ולא זכיתי שתאמר יציאת מצרים
בלילות עד שדרשה בן זומא:

שנאמר: למוען תזכר את יום צאתך מארץ מצרים כל ימי זיירה
ימי זיירה - הימים, כל ימי זיירה - הלילות.
וחכמים אומרים: ימי זיירה - העולם הזה, כל ימי זיירה - להביא לימות
המשicht.

ברוך המקום, ברוך הוא. ברוך שנתן תורה לעמו ישראל,
ברוך הוא. כנגד ארבעה בנים דברה תורה
אחד חכם, ואחד רשע, ואחד תם, ואחד שאינו יודע לשאול.

חכם מה הוא אומר? בזה העדות והזקקים והמשפטים אשר צוה יי אלהינו
אתכם?
ואף אתה אמר לו כהלכות הפסח: אין מפטירין אחר הפסח אפיקומן.

רשע מה הוא אומר? בזה העבירה הזאת לכם?
לכם - ולא לו. ולפי שהוציא את עצמו מן הכלל כפר בעקר.
ואף אתה הקהה את שניו ואמר לו: בעבור זה עשה יי לי בצאתי
ממצרים. לי - ולא לו. אילו היה שם, לא היה נגאל.

תם מה הוא אומר? בזה זאת?
ואמרת אליו: בזוזה יד הוציאנו יי ממצרים, מבית עבדים.

ושאינו יודע לשאול -
את פתח לו, שנאמר: והגדת לבנך ביום ההוא לאמר, בעבור זה
עשה יי לי בצאתי ממצרים.

יכול מראש חדש? תלמוד לומר ביום ההוא,
אי ביום ההוא יכול מבעוד יום? תלמוד לומר בעבור זה - בעבור זה לא
אמרתי אלא בשעה שיש מצה ומרור מנחים לפניך.

מתחלה עובדי עבודה זרה היו אבותינו, ועכשיו קרבנו המקום לעבדתו, שנאמר:
ויאמר יהושע אל כל העם, כה אמר יי אלהי ישראל: בעבור
הגהר ישבו אבותיכם מעולם, תרוז אבי אברהם ואבי יצחק, ויגדלו
אלהים אחרים. ואקוץ את אביכם את אברהם מעבר
הנהר ואולף אותו בכל ארץ כנען, וארבה את זרעו ואתן לו את
יצחק, ואתן ליצחק את יעקב ואת עשיו. ואתן לעשיו את הר שעיר
לרשת אתו, ויעקב ובניו ירדו מצרים.

ברוך שומר הבטחתו לישראל, ברוך הוא.
שהקדוש ברוך הוא חשב את הקץ, לעשות כמו שאמר לאברהם אבינו בברית
בין הבתרים,
שנאמר: ויאמר ל־אברהם, ידע תדע כי גר יהיה זרעך בארץ לא
להם, ועבדים וענו אתם ארבע מאות שנה.
וגם את הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואזורי כן יצאו ברכש גדול.

מכסה את המצות ומגביה את הכוס.

**וְהִיא שֶׁעֲמָדָה לְאַבוֹתֵינוּ וְלָנוּ? שְׁלֹא אֶחָד בְּלִבָּד עֲמַד עָלֵינוּ
לְכַלּוֹתֵנוּ, אֲלֵא שְׁבָכֵל דּוֹר וְדוֹר עוֹמְדִים עָלֵינוּ לְכַלּוֹתֵנוּ,
וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְצִילֵנוּ מִיָּדָם.**

נניח הכוס מידו ויגלה את המצות.

**צֵא וּלְמַד מֶה בִּקֵּשׁ לָבוֹן הָאֶרֶמִי לַעֲשׂוֹת לִיעֲקֹב אֲבִינוּ. שְׁפָרְעָה לֹא גָזַר אֱלֹהִים עַל
הַזְכָּרִים וְלָבוֹן בִּקֵּשׁ לַעֲקוֹר אֶת הַכֹּל, שְׁנֹאמַר:
אֶרְבִּי אֲבִיר אֲבִי, וַיֵּרֶד מִצְרַיִם וַיִּגָּר שָׁם בְּבֵיתִי מִעֵטָה,
וַיְהִי שָׁם לְגֹי גָדוֹל, עֲצוֹם וָרֵב.**

וַיֵּרֶד מִצְרַיִם - אָנוּס עַל פִּי הַדְּבוּר.

**וַיִּגָּר שָׁם - מְלַמֵּד שְׁלֹא יֵרֵד יַעֲקֹב אֲבִינוּ לַהֲשִׁתַּקֵּעַ בְּמִצְרַיִם אֲלֵא לְגוֹר שָׁם, שְׁנֹאמַר:
וַיֹּאמְרוּ אֵל פְּרַעֲהוּ, לָלוֹךְ בְּאֶרֶץ בְּאֵנוּ,
כִּי אֵין מִרְעָה לְצֹאן אֲשֶׁר לַעֲבָדֶיךָ, כִּי כִבֹּד הָרַעַב בְּאֶרֶץ כְּנָעַן.
וַעֲתִידָה יֵשְׁבוּ נָא עַבְדֶּיךָ בְּאֶרֶץ גִּשְׁן.**

בְּבֵיתִי מִעֵטָה - בָּמָה שְׁנֹאמַר: בְּשִׁבְעִים נֶפֶשׁ יָרְדוּ אֲבוֹתֶיךָ מִצְרַיִם, וְעֲתִידָה שְׁמֶךָ יִי אֱלֹהֶיךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם לָרֵב.

וַיְהִי שָׁם לְגֹי - מְלַמֵּד שֶׁהָיוּ יִשְׂרָאֵל מְצֻנִּים שָׁם.

**גָּדוֹל, עֲצוֹם - כְּמוֹ שְׁנֹאמַר: וּבָנֵי יִשְׂרָאֵל פָּרוּ וַיִּשְׁרְצוּ וַיִּרְבּוּ וַיַּעֲצֻמוּ בְּמֵאד
בְּמֵאד, וַתִּכְלֹא הָאֶרֶץ אֹתָם.**

**וָרֵב - בָּמָה שְׁנֹאמַר: רִבְכָּה כָּעֲמוֹז הַשְּׂדֵה גִּתְתִּיךָ,
וַתִּרְבִּי וַתִּגְדְּלִי וַתִּבְאֵי בְעָרֵי עֲדָיִים,
שְׂדֵימִם נָכְנוּ וַיִּשְׁעֶרְךָ עֲמוֹז, וְאֵת עֶרֶם וַעֲרִיָּה.
וַאֲעֹבֵר עָלֶיךָ וְאֶרְאֶךָ מִתְּבוֹסֶסֶת בְּדָמֶיךָ,
וְאֹמַר לָךְ בְּדָמֶיךָ זֶזִּי, וְאֹמַר לָךְ בְּדָמֶיךָ זֶזִּי.**

וירעו אתנו המצרים ויעננו, ויהנו עלינו עבדה קשה.

וירעו אתנו המצרים - **כמו שנאמר:** הבה נתחכמה לו פן ירבה, והיה כי תקראנה מלחמה ונסף גם הוא על שניאינו ונלחם בנו, ועלה מן הארץ.

ויענו - **כמה שנאמר:** וישבו עליו שרי מרים למען ענתו בסבלתם. ויבן ערי מסכנות לפרעה. את פתם ואת רעמסס.

ויהנו עלינו עבדה קשה - **כמו שנאמר:** ויעבדו מצרים את בני ישראל בפרך.

ונצַעַק אֵל יי אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ, וישַׁמַּע יי את קִלְנוּ, וירא את עֲנֵינוּ ואת עֲמָלֵנוּ ואת לִוְצָנוּ.

ונצַעַק אֵל יי אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ - **כמה שנאמר:** ויהי בימים הרבים ההם וימות מלך מצרים, ויאנחו בני ישראל מן העבודה ויזעקו, ותעל שועתם אל האלהים מן העבדה.

וישַׁמַּע יי את קִלְנוּ - **כמה שנאמר:** וישַׁמַּע אֱלֹהִים את נַאֲקָתָם, ויִזְכּוֹר אֱלֹהִים את בריתו את אברהם, את יצחק ואת יעקב.

וירא את עֲנֵינוּ - **זו פרישות דרך ארץ, כמה שנאמר:** וירא אֱלֹהִים את בני ישראל וידע אֱלֹהִים.

וְאֵת עֲמָלֵנוּ - **אלו הננים. כמה שנאמר:** כָּל הַבֶּן הַיְלֹד הַיָּאֲרָה תִשְׁלִיכֶהוּ וְכָל הַבֵּת תִּזְוִין.

וְאֵת לִוְצָנוּ - **זו הדחק, כמה שנאמר:** וְגַם רָאִיתִי אֶת הַלִּוְיָן אֲשֶׁר מִצְרַיִם לִוְצִים אֹתָם.

וַיֹּצֵאֵנוּ יי מִמִּצְרַיִם בְּיַד זֹזָקָה וּבְזֹרַע זְטוּיָה, וּבִמְרָא גָדֹל,
וּבְאַתּוֹת וּבִמְוֹפְתִים.

וַיֹּצֵאֵנוּ יי מִמִּצְרַיִם - לֹא עַל יְדֵי מֶלֶאךָ, וְלֹא עַל יְדֵי שָׂרָף, וְלֹא עַל יְדֵי שְׁלִיחַ,
אַלּא הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בְּכַבּוּדוֹ וּבְעֶצְמוֹ, שֶׁנֶּאֱמַר: וְעַבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם
בְּלִילָה הַזֶּה, וְהִכִּיתִי כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאֲדָם וְעַד בְּהֵמָה,
וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים. אֲנִי יי.

וְעַבְרַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּלִילָה הַזֶּה - אֲנִי וְלֹא מֶלֶאךָ

וְהִכִּיתִי כָּל בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם - אֲנִי וְלֹא שָׂרָף

וּבְכָל אֱלֹהֵי מִצְרַיִם אֶעֱשֶׂה שְׁפָטִים - אֲנִי וְלֹא הַשְׁלִיחַ.

אֲנִי יי - אֲנִי הוּא וְלֹא אֲחֵר.

בְּיַד זֹזָקָה - זֶה הַדָּבָר, כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר: הִנֵּה יָד יי הוּיָהּ בְּמִקְנֶךָ אֲשֶׁר בְּשַׂדֶּה,
בְּסוּסִים, בְּזֻמְרִים, בְּגִמְלִים, בְּבָקָר וּבַעֲזָן, דָּבָר כְּבֹד מְאֹד.

וּבְזֹרַע זְטוּיָה - זֶה הַחֶרֶב, כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר: וְזָרְבוּ שְׁלוֹפָה בְּיָדוֹ, זְטוּיָה עַל
יְרוּשָׁלַיִם.

וּבִמְרָא גָדֹל - זֶה גְלוּי שְׂכִינָה, כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר: אוֹ הַנִּסָּה אֱלֹהִים לְבֹא לְקַחוֹת
לוֹ גֹי מִקֶּרֶב גֹּי בְּמִסַּת בְּאַתּוֹת וּבִמְוֹפְתִים,
וּבִמְלֻזָּמָה וּבְיַד זֹזָקָה וּבְזֹרַע זְטוּיָה,
וּבִמְוֹרָאִים גָּדֹלִים, כֹּכַל אֲשֶׁר עָשָׂה לָכֶם יי אֱלֹהֵיכֶם בְּמִצְרַיִם
לְעֵינֶיךָ.

וּבְאַתּוֹת - זֶה הַמָּטָה, כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר: וְאֵת הַמָּטָה הַזֶּה תִּקְחוּ בְיָדְךָ,
אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בּוֹ אֵת הָאֵתָה.

וּבִמְוֹפְתִים - זֶה הַדָּם, כִּמָּה שֶׁנֶּאֱמַר: וְנָתַתִּי מוֹפְתִים בְּשִׁמְיָם וּבְאֶרֶץ.

נוהגין להטיף טפה מן הכוס בצמירת דם נאש... עשר המכות דצ"ך עד"ש באח"ב, ביחד, ט"ו פעם.

דם נאש ותימרות עשן.

דבר אחר: ביד וזקקה - שמים, ובזרע גטויה - שמים, ובמרא גדל - שמים,
ובארות - שמים, ובמפתים - שמים. אלו עשר מכות שהביא הקדוש ברוך
הוא על המצרים במצרים, ואלו הן:

דם
צפרדע
כנים
ערוב
דבר
שחין
ברד
ארבה
חשך
מכת בכורות

רבי יהודה היה נותן בהם סמנים:

דצ"ך עד"ש באח"ב.

רבי יוסי הגלילי אומר: מנין אתה אומר שלקו המצרים במצרים עשר מכות ועל הים
לקו חמשים מכות?

במצרים מה הוא אומר? ויאמרו הזרעמים אל פרעה: אצבע אלהים
הוא,

ועל הים מה הוא אומר? וירא ישראל את היד הגדלה אשר עשה יי
במצרים, וייראו העם את יי, ויאמינו ביי ובמשה עבדו.
כמה לקו באצבע? עשר מכות.
אמור מעתה: במצרים לקו עשר מכות. ועל הים לקו חמשים מכות.

רבי אליעזר אומר: מנין שכל מכה ומכה שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים
במצרים היתה של ארבע מכות? שנאמר: ישלחו בם זרזין אפוי, עברה
וזעם וצרה, משלחות בלואכי רעים.

עברה - אחת,

וזעם - שמים,

וצרה - שלש,

משלחות בלואכי רעים - ארבע.

אמור מעתה: במצרים לקו ארבעים מכות ועל הים לקו מאתיים מכות.

רבי עקיבא אומר: מנין שכל מכה ומכה שהביא הקדוש ברוך הוא על המצרים
במצרים היתה של חמש מכות? שנאמר: ישלחו בם זרזין אפוי,

עֲבֹרָה וְזַעַם וְצָרָה, מִשְׁלֹזֹת מִלֵּאכֵי רָעִים .

זֶרֶן אָפוּ - אַחַת,

עֲבֹרָה - שְׁתֵּים,

וְזַעַם - שְׁלוֹשׁ,

וְצָרָה - אַרְבַּע,

מִשְׁלֹזֹת מִלֵּאכֵי רָעִים - חֲמִשׁ.

אָמֹר מַעֲתָה : בְּמַצְרִים לָקוּ חַמְשִׁים מְכֹת וְעַל הָיִם לָקוּ חַמְשִׁים וּמֵאֲתַיִם מְכֹת.

כִּמָּה מַעֲלֹת טוֹבוֹת לְמָקוֹם עֲלִינוּ!

דִּיּוּנו.

אֱלֹהֵינוּ מַצְרִים וְלֹא עֲשָׂה בָהֶם שְׁפָטִים,

דִּיּוּנו.

אֱלֹהֵינוּ עֲשָׂה בָהֶם שְׁפָטִים, וְלֹא עֲשָׂה בְּאֱלֹהֵיהֶם,

דִּיּוּנו.

אֱלֹהֵינוּ עֲשָׂה בְּאֱלֹהֵיהֶם, וְלֹא הָרַג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם,

דִּיּוּנו.

אֱלֹהֵינוּ הָרַג אֶת בְּכוֹרֵיהֶם וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם,

דִּיּוּנו.

אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ אֶת מְמוֹנָם וְלֹא קָרַע לָנוּ אֶת הָיִם,

דִּיּוּנו.

אֱלֹהֵינוּ קָרַע לָנוּ אֶת הָיִם וְלֹא הִעֲבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּחֶרֶב,

דִּיּוּנו.

אֱלֹהֵינוּ הִעֲבִירָנוּ בְּתוֹכוֹ בְּחֶרֶב וְלֹא שָׁקַע צָרְנוּ בְּתוֹכוֹ

דִּיּוּנו.

אֱלֹהֵינוּ שָׁקַע צָרְנוּ בְּתוֹכוֹ וְלֹא סָפַק צָרְנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה

דִּיּוּנו.

אֱלֹהֵינוּ סָפַק צָרְנוּ בַּמִּדְבָּר אַרְבָּעִים שָׁנָה וְלֹא הֵאָכִילָנוּ אֶת הַמֶּן

דִּיּוּנו.

אֱלֹהֵינוּ הֵאָכִילָנוּ אֶת הַמֶּן וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת,

דִּיּוּנו.

אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ אֶת הַשַּׁבָּת, וְלֹא קָרַבָנוּ לִפְנֵי ה' סִינִי,

דִּיּוּנו.

אֱלֹהֵינוּ קָרַבָנוּ לִפְנֵי ה' סִינִי, וְלֹא נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה.

דִּיּוּנו.

אֱלֹהֵינוּ נָתַן לָנוּ אֶת הַתּוֹרָה וְלֹא הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל,

דִּיּוּנו.

אֱלֹהֵינוּ הִכְנִיסָנוּ לְאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל וְלֹא בָנָה לָנוּ אֶת בֵּית הַבְּחִירָה

על אחת, במה ובמה, טובה כפולה ומכפלת למקום עלינו:

שהוציאנו ממצרים,
ועשה בהם שפטים,
ועשה באלהיהם,
והרג את בכוריהם,
ונתן לנו את ממונם,
וקרע לנו את היס,
והעבירו בתוכו בחרבה,
ושקע צרנו בתוכו,
וספק צרכנו במדבר ארבעים שנה,
והאכילנו את המן,
ונתן לנו את השבת,
וקרבונו לפני הר סיני,
ונתן לנו את התורה,
והכניסנו לארץ ישראל,
ובנה לנו את בית הבחירה לכפר על כל עונותינו.

רבן גמליאל היה אומר: כל שלא אמר שלשה דברים אלו בפסח, לא נצא ידי חובתו,
ואלו הן: **פסח, מצה, ומרור.**

מראה ביד על הזרוע ויזהר שלא להגבית אותה.

פסח שהיו אבותינו אוכלים בזמן שבית המקדש היה קיים, על שום מה? על שום
שפסח הקדוש ברוך הוא על בתי אבותינו במצרים,
שנאמר: ואמרתם זבחו פסח הוא ליי, אשר פסחו על בתי בני
ישראל במצרים בנגפם את מצרים, ואת בתינו הציל, ויקד העם
וישתזוו.

מראה את המצות למסבים ואומר:

מצה זו שאנו אוכלים, על שום מה?
על שום שלא הספיק בצקם של אבותינו להחמיץ עד שנגלה עליהם מלך
מלכי המלכים, הקדוש ברוך הוא, וגאלם, שנאמר:
ויאפו את הבצק אשר הוציאו ממצרים עגת מצות, כי לא זמין,
כי גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה, וגם צדה לא עשו להם.

מראה את המרור למסבים ואומר:

מרור זה שאנו אוכלים, על שום מה?
על שום שמררו המצרים את חיי אבותינו במצרים, שנאמר:
וימררו את זרעם בעבדה קשה, בזמור ובלבנים ובכל עבדה
בשדה את כל עבדתם אשר עבדו בהם בפרה.

בְּכָל דּוֹר דּוֹר חַיֵּב אָדָם לִרְאוֹת אֶת עַצְמוֹ כְּאִלּוּ הוּא יָצָא מִמִּצְרַיִם , שְׁנֵאמַר: וַהֲגֵרֶתְ
לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר, בְּעָבוּר זֶה עָשִׂה יי לִי בְּצֵאתִי מִמִּצְרַיִם .
לֹא אֶת אֲבוֹתֵינוּ בְּלֶבֶד גָּאֵל הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא, אֲלָא אִף אוֹתֵנוּ גָאֵל עִמָּהֶם,
שְׁנֵאמַר: וְאוֹתֵנוּ הוֹצֵיא מִשָּׁם , לְבִמְעַן הִבִּיא אֶתֵּנוּ, לְתֵת לָנוּ אֶת
הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם.

מגביהים את הכוס עד הללויה.

לְפִיכָךְ אֲנַחְנוּ חַיִּבִּים לְהוֹדוֹת, לְהַלֵּל, לְשַׁבַּח, לְפָאֵר, לְרַומֵם, לְהַדָּר, לְבָרֵךְ, לַעֲלֶה
וּלְקַלֵּס לְמִי שֶׁעָשָׂה לְאַבְרָהָם וְלָנוּ אֶת כָּל הַנִּסִּים הָאֵלֶּה: הוֹצִיאֵנוּ מֵעֲבָדוֹת
לְחָרוֹת מִגִּזּוֹן לְשִׁמְחָה, וּמֵאֵבֶל לְיוֹם טוֹב, וּמֵאֲפֵלָה לְאוֹר גָּדוֹל, וּמִשְׁעָבוֹד לְגִאֲלָה.
וְנֹאמַר לְפָנָיו שִׁירָה חֲדָשָׁה: הַלְלוּיָהּ.

הַלְלוּיָהּ הַלְלוּ עַבְדֵי יי, הַלְלוּ אֶת שֵׁם יי. יְהִי שֵׁם יי מְבָרָךְ מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. מִמְּזֻרַח
שֶׁמֶשׁ עַד מְבֹאוֹ מֵהַלָּל שֵׁם יי. רַם עַל כָּל גּוֹיִם יי, עַל הַשָּׁמַיִם כְּבוֹדוֹ. מִי כִּי
אֶלְהִינוּ הַמְּגַבִּיָּה לְשִׁבְתָּ, הַמְּשַׁפִּילִי לִרְאוֹת בְּשָׁמַיִם וּבָאָרֶץ? מְקִימִי מַעֲפָר דָּל,
מֵאֲשַׁפֵּת יָרִים אֲבִיוֹן, לְהוֹשִׁיבִי עִם נְדִיבִים, עִם נְדִיבֵי עַמּוֹ. מוֹשִׁיבִי עֶקְרָת
הַבֵּית, אִם הַבָּנִים שִׁמְחָה. הַלְלוּיָהּ.

בְּצֵאת יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם , בֵּית יַעֲקֹב מֵעַם לֵעָז, הִיתָה יְהוּדָה לְקֹדֶשׁוֹ, יִשְׂרָאֵל
מִמְּשֻׁלוֹתָיו. הֵיִם רָאָה וַיִּנָּס, הִירְדֵּן יֹסֵב לְאַחֹר. הֶהָרִים רָקְדוּ כְּאִילָנִים, גְּבָעוֹת
- כְּבָנֵי צֹאן. מִה לֵךְ הֵיִם כִּי תִנוֹס, הִירְדֵּן - תִּסָּב לְאַחֹר, הֶהָרִים - תִּרְקְדוּ
כְּאִילָנִים, גְּבָעוֹת - כְּבָנֵי צֹאן. מִלִּפְנֵי אֲדוֹן חוּלִי אֶרֶץ, מִלִּפְנֵי אֱלֹהֵי יַעֲקֹב.
הַהִפְכִי הַצּוֹר אֲגַם מַיִם, חֲלָמִישׁ - לְמַעַיְנֵוּ מַיִם.

מגביהים את הכוס עד גאל ישראל.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר גָּאֲלָנוּ וְגָאֵל אֶת אֲבוֹתֵינוּ מִמִּצְרַיִם , וְהִגִּיעֵנוּ
לְלֵילָה הַזֶּה לְאָכֹל בּוֹ מִצָּה וּמִרֹר. כֵּן יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלְהֵי אֲבוֹתֵינוּ יִגִּיעֵנוּ
לְמוֹעֲדִים וְלִרְגָלִים אֲחֵרִים הַבָּאִים לְקִרְאָתֵנוּ לְשִׁלּוֹם, שְׁמֵחִים בְּבִנְיָן עֵינֶךָ
וְשָׂשִׁים בְּעִבּוּדֶתְךָ. וְנֹאכֹל שֵׁם מִן הַזִּבְחִים וּמִן הַפִּסְחִים אֲשֶׁר יִגִּיעַ דָּמָם עַל קִיר
מִזְבִּיחֶךָ לְרָצוֹן, וְנוֹדָה לְךָ שִׁיר חֲדָשׁ עַל גְּאֻלָּתֵנוּ וְעַל פְּדוּת נַפְשָׁנוּ. בְּרוּךְ אַתָּה יי
גָּאֵל יִשְׂרָאֵל.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן.

שותין את הכוס בהסבת שמאל.

נוטלים את הידים ומברכים

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם, אֲשֶׁר קִדְּשָׁנוּ בְּמִצְוֹתָיו וְצִוָּנוּ עַל נְטִילַת יָדַיִם.

מוציא, מצה

יקח המצות בסדר שהניח, הפרוסה בין שתי השלמות, ויאחז שלשתן בידו ויברך "המוציא" בכונה על העליונה ו"על אכילת מצה" בכונה על הפרוסה. אחר כך יבצע כזית מן העליונה השלמה וכזית שני מן הפרוסה ויטבלם במלח, ויאכל בהסבה שני הזיתים

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם המוציא לחם מן הארץ.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על אכילת מצה.

מרור

כל אחד מהמסבים לוקח כזית מרור ומטבלו בפרוסת, חוזר ומנער הפרוסת, מברך ואוכל בלי הסבה.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצותיו וצונו על אכילת מרור.

בורך

כל אחד מהמסבים לוקח כזית מן המצה השלישית עם כזית מרור וכורכם יחד, אוכלים בהסבה ובלי ברכה. לפני אכלו אומר.

זכר למקדש בהלל. בן עשה הלל בזמן שבית המקדש היה קיים: היה בורך מצה ומרור ואוכל ביחד, לקיים מה שנאמר: על מצות ומררים יאכלהו.

שלחן עורך

אוכלים ושותים הסעדה הערוכה ונוהגים לאכל תחלה ביצים מבשלות. ו לא יאכל יותר מדי, ש לא תהיה עליו אכילת אפיקומן אכילה גסה.

צפון

אחר גמר הסעדה לוקח כל אחד מהמסבים כזית מהמצה שהיתה צפונה לאפיקומן ואוכל ממנה כזית בהסבה. וצריך לאכלה קדם חצות הלילה.

בָּרַךְ

מוזגין כוס שלישי ומברכין ברכת המזון.

שיר המעלות: בשוב יי את שיבת ציון היינו כחלמים.

אז ימלא שחוק פינו ולשונו רנה.
אז יאמרו בגוים: הגדיל יי לעשות עם אלה.
הגדיל יי לעשות עמנו, היינו שמחים.
שובה יי את שביתנו פאפיקים בנגב.
הזרעים בדמעה, ברנה יקצרו.
הלוח ילך ובכה נשא משך הזרע, בא יבא ברנה נשא אלמתיו.

שלשה שאכלו כאחד חזבין לזמן והמזמן פותח:
רבותי, נברך

המסובים עונים:
יהי שם יי מברך מעתה ועד עולם.

המזמן אומר
ברשות מרנן ורבנן ורבותי, נברך [אם יש עשרה מוסיפים: אלהינו] שאכלנו משלו.

המסובים עונים:
ברוך [אלהינו] שאכלנו משלו ובטובו חיינו

המזמן חוזר ואומר
ברוך [אלהינו] שאכלנו משלו ובטובו חיינו

כלם אומרים:
ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם הזן את העולם בלו בטובו בחרן בחסד וברחמים הוא
נותן לחם לכל בשר כי לעולם חסדו. ובטובו הגדול תמיד לא חסר לנו, ואל
יחסר לנו מזון לעולם ועד. בעבור שמו הגדול, כי הוא אל זן ומפרנס לכל
ומטיב לכל, ומכין מזון לכל בריותיו אשר ברא. ברוך אתה יי הזן את הכל.

נודה לך יי אלהינו על שהנחלת לאבותינו ארץ חמדה טובה ורחבה
ועל שהוצאתנו יי אלהינו מארץ מצרים, ופדיתנו מבית עבדים, ועל בריתך
שחתמת בבשרנו, ועל תורתך שלמדנו, ועל חקיך שהודעתנו, ועל חיים חן
וחסד שחוננתנו, ועל אכילת מזון שאתה זן ומפרנס אותנו תמיד, בכל יום ובכל
עת ובכל שעה:

ועל הכל יי אלהינו אנחנו מודים לך ומברכים אותך, יתברך שמו בפי כל חי תמיד
לעולם ועד: כפתוב, ואכלת ושבעת וברכת את יי אלהיך על הארץ הטובה
אשר נתן לך. ברוך אתה יי על הארץ ועל המזון:

רחם נא יי אלהינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מלכות בית דוד משיחך ועל הבית הגדול והקדוש שנקרא שמך עליו: אלהינו אבינו, רענו זוננו פרנסנו וכלכלנו והרויחנו, והרוח לנו יי אלהינו מהרה מפל צרותינו. ונא אל תצריכנו יי אלהינו, לא לידי מתנת בשר ודם ולא לידי הלואתם, כי אם לידך המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה, שלא נבוש ולא נפלים לעולם ועד.

בשבת מוסיפין:
רצה והחליצנו יי אלהינו במצותיך ובמצות יום השביעי השבת הגדול והקדוש הזה. כי יום זה גדול וקדוש הוא לפניך לשבת בו ולנוח בו באהבה כמצות רצונך. וברצונך הניח לנו יי אלהינו שלא תהא צרה ונגון ואנחה ביום מנוחתנו. והראנו יי אלהינו בנחמת ציון עירך ובבנין ירושלים עיר קדשך כי אתה הוא בעל הישועות ובעל הנחמות.

אלהינו ואלהי אבותינו, יעלה ויבא ויגיע ויראה וירצה וישמע ויפקד ויזכר זכרוננו ופקדוננו, וזכרון אבותינו, וזכרון משיח בן דוד עבדך, וזכרון ירושלים עיר קדשך, וזכרון כל עמך בית ישראל לפניך, לפליטה לטובה לחן ולחסד ולרחמים, לחיים ולשלום ביום חג המצות הזה זכרנו יי אלהינו בו לטובה ופקדנו בו לברכה והושיענו בו לחיים. ובדבר ישועה ורחמים חוס וחננו ורחם עלינו והושיענו, כי אליך עניינו, כי אל מלך חנון ורחום אתה.

ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו. ברוך אתה יי בונה ברחמינו ירושלים. אמן.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, האל אבינו מלפנו אדירנו בוראנו גאלנו יוצרנו קדושו קדוש יעקב רוענו רועה ישראל המלך הטוב והמטיב לכל שבכל יום ויום הוא הטיב, הוא מטיב, הוא ייטיב לנו. הוא גמלנו הוא גומלנו הוא יגמלנו לעד, לחן ולחסד ולרחמים ולרוח הצלה והצלחה, ברכה וישועה נחמה פרנסה וכלכלה ורחמים וחיים ושלום וכל טוב, ומפל טוב לעולם על יחסרנו.

הרחמן הוא ימלך עלינו לעולם ועד.

הרחמן הוא יתברך בשמים ובארץ.

הרחמן הוא ישתבח לדור דורים, ויתפאר בנו לעד ולנצח נצחים, ויתחדר בנו לעד ולעולמי עולמים.

הרחמן הוא יפרנסנו בכבוד.

הרחמן הוא ישובור עלנו מעל צוארנו, והוא יוליכנו קוממיות לארצנו.

הרחמן הוא ישלח לנו ברכה מרבה בבית הזה, ועל שלחן זה שאכלנו עליו.

הרחמן הוא ישלח לנו את אליהו הנביא זכור לטוב, ויבשר לנו בשורות טובות ישועות ונחמות.

הרחמן הוא יברך את {אבי מורי} בעל הבית הזה. ואת {אמי מורתי} בעלת הבית

הזה, אותם ואת ביתם ואת זרעם ואת כל אשר להם. אותנו ואת כל אשר לנו, כמו שנתברכו אבותינו אברהם יצחק ויעקב בכל מפל כל, כן יברך אותנו כלנו יחד בברכה שלמה, ונאמר, אמן.

במרום ילמדו עליהם ועלינו זכות שתהא למשמרת שלום. ונשא ברכה מאת יי, וצדקה מאלהי ישענו, ונמצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם.

בשבת: הרחמן הוא ינחילנו יום שכלו שבת ומנוחה לחיי העולמים.

הרחמן הוא ינחילנו יום שכלו טוב. {יום שכלו ארוך. יום שצדיקים יושבים ועטרותיהם בראשיהם ונהנים מזיו השכינה ויהי חלקינו עמהם}

הרחמן הוא יזכנו לימות המשיח ולחיי העולם הבא.

מגדול ישועות מלכו ועשה חסד למשיחו לדוד ולזרעו עד עולם. עשה שלום במרומו,
הוא יעשה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו, אמן.

יִרְאוּ אֶת יְיָ קְדוֹשׁ, כִּי אֵין מַחְסוֹר לִירְאָיו. כַּפִּירִים רָשׁוּ וְרָעִבוּ, וְדָרְשׁוּ יְיָ לֹא יִחְסְרוּ כָּל
טוֹב. הוֹדוּ לַיְיָ כִּי טוֹב כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ. פֹּתַח אֶת יָדְךָ, וּמִשְׁבִּיעַ לְכָל חַי רָצוֹן.
בְּרוּךְ הַגִּבּוֹר אֲשֶׁר יִבְטַח בֵּי, וְהָיָה יְיָ מִבְּטָחוֹ. נָעַר הַיִּתְיָ גַם זְקֵנִתִי, וְלֹא רָאִיתִי
צָדִיק נֶעְזֵב, וְזָרְעוֹ מִבְּקֶשׁ לֶחֶם. יְיָ עַז לְעֲמוֹ יִתֵּן, יְיָ יְבָרֵךְ אֶת עַמּוֹ בְּשָׁלוֹם.

הנני מוכן ומזמן לקיים מצות כוס שלישי שהוא כנגד בשורת הישועה, שאמר הקדוש
ברוך הוא לישראל וגאלבי אתכם בזרוע נטויה ובשפטים גדולים.

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם בורא פרי הגפן.

שותין בהסבת שמאל.

שֶׁפֶךְ חֲמֵתְךָ אֶל הַגּוֹיִם אֲשֶׁר לֹא יִדְעוּךָ וְעַל מַמְלָכוֹת אֲשֶׁר בְּשִׁמְךָ לֹא קָרְאוּ.
כִּי אָכַל אֶת יַעֲקֹב וְאֶת נוֹהוּ הַשָּׁמַיִם.
שֶׁפֶךְ עָלֵיהֶם זַעֲמֶךָ וַחֲרוֹן אַפֶּךָ יִשְׁיֶגֶם.
תִּרְדֹּף בָּאָף וּתְשַׁמִּידֵם מִתַּחַת שָׁמַיִם יְיָ.

הלל

לֹא לָנוּ, יְיָ, לֹא לָנוּ, כִּי לְשִׁמְךָ תֵּן כְּבוֹד, עַל חֲסִדְךָ, עַל אֱמֻנָתְךָ.
לָמָּה יֹאמְרוּ הַגּוֹיִם: אֵיךְ נָא אֱלֹהֵיהֶם? וְאֱלֹהֵינוּ בְּשָׁמַיִם, כָּל אֲשֶׁר חָפֵץ עָשָׂה.
עֲצִבְיָהֶם כֶּסֶף וְזָהָב מַעֲשֵׂה יָדֵי אָדָם.
פֶּה לָהֶם וְלֹא יִדְבְּרוּ, עֵינִים לָהֶם וְלֹא יִרְאוּ.
אֲזָנִים לָהֶם וְלֹא יִשְׁמְעוּ, אֶף לָהֶם וְלֹא יִרְחוּ.
יָדֵיהֶם וְלֹא יִמְשֹׁן, רַגְלֵיהֶם וְלֹא יִהְלְכוּ, לֹא יִהְיוּ בְּגִרּוֹנָם.
כְּמוֹתֵם יִהְיוּ עֲשִׂיהֶם, כָּל אֲשֶׁר בְּטַח בָּהֶם.
יִשְׂרָאֵל בְּטַח בִּיהוָה, עֶזְרָם וּמִגֹּנָם הוּא.
בֵּית אַהֲרֹן בְּטַחוּ בִּיהוָה, עֶזְרָם וּמִגֹּנָם הוּא.
יִרְאִי יֵהוּה בְּטַחוּ בִּיהוָה, עֶזְרָם וּמִגֹּנָם הוּא.

יְיָ זָכְרָנוּ יְבָרֵךְ. יְבָרֵךְ אֶת בֵּית יִשְׂרָאֵל,
יְבָרֵךְ אֶת בֵּית אַהֲרֹן,
יְבָרֵךְ יִרְאִי יְיָ, הַקְּטָנִים עִם הַגְּדֹלִים.
יִסַּף יְיָ עֲלֵיכֶם, עֲלֵיכֶם וְעַל בְּנֵיכֶם.
בְּרוּכִים אַתֶּם לַיְיָ, עֹשֵׂה שְׁמַיִם וָאָרֶץ.
הַשָּׁמַיִם שְׁמַיִם לַיְיָ וְהָאָרֶץ נָתַן לַבְּנֵי אָדָם.
לֹא הִמָּתִים יִהְלָלוּהָ וְלֹא כָּל יֶרֶדִי דוֹמָה.
וְאֲנַחְנוּ נִבְרַךְ יְהִי מַעֲשֶׂהָ וְעַד עוֹלָם. הַלְלוּהָ.

אֶהְבֶּתִּי כִּי יִשְׁמַע יי אֶת קוֹלִי, תַּחֲנוּנִי.

כִּי הָטָה אֶזְנוֹ לִי וּבִימִי אֶקְרָא.
אֶפְפוּנִי חֲבִלִי מוֹת וּמִצָּרִי שְׁאוֹל מִצְאוּנִי, צָרָה וַיְגוֹן אֶמְצָא.
וּבִשְׁם יי אֶקְרָא: אֲנִי יי מַלְטָה נַפְשִׁי!
חֲנוּן יי וְצָדִיק, וְאֶל־הֵינוּ מֵרַחֵם.
שְׁמֵר פְּתָאִים יי, דְּלַתִּי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ.
שׁוּבִי נַפְשִׁי לְמִנוּחַיִכִּי, כִּי יי גָּמַל עָלַיִכִּי.
כִּי חֲלַצְתָּ נַפְשִׁי מִמָּוֶת, אֶת עֵינַי מִן דְּמָעָה, אֶת רַגְלִי מִדָּחִי.
אֶתְהַלֵּךְ לִפְנֵי יי בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים.
הָאֲמֵנָתִי כִּי אֲדַבֵּר, אֲנִי עֲנִיתִי מֵאֵד.
אֲנִי אִמְרַתִּי בַּחֲפָזִי: כָּל הָאָדָם כֶּזֶב.

מָה אֲשִׁיב לִי כִּל תַּגְמוּלוֹהִי עָלַי.

כּוֹס יִשְׁוּעוֹת אֲשָׂא וּבִשְׁם יי אֶקְרָא.
נִדְרֵי לִי אֲשַׁלֵּם נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ.
יִקָּר בְּעֵינַי יי הַמּוֹתָה לַחֲסִידָיו.
אֲנִי יי כִּי אֲנִי עֹבֵדְךָ, אֲנִי עֹבֵדְךָ בֶּן אֲמֵתְךָ, פֶּתַחַת לְמוֹסְרִי.
לֶךְ אֲזַבַּח זֶבַח תּוֹדָה וּבִשְׁם יי אֶקְרָא.
נִדְרֵי לִי אֲשַׁלֵּם נִגְדָה נָא לְכָל עַמּוֹ.
בַּחֲצֵרוֹת בַּיִת יי, בְּתוֹכִי יְרוּשָׁלַיִם. הִלְלוּהָ.

הִלְלוּ אֶת יי כָּל גּוֹיִם, שִׁבְחוּהוּ כָּל הָאֲמִים.
כִּי גִבֹר עָלֵינוּ חֲסִדּוֹ, וְאֲמֵת יי לְעוֹלָם. הִלְלוּהָ.

הוֹדוּ לִי כִּי טוֹב

כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.
יֵאמֶר נָא יִשְׂרָאֵל כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.
יֵאמְרוּ נָא בֵּית אֱהֲרֹן כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.
יֵאמְרוּ נָא יִרְאִי יי כִּי לְעוֹלָם חֲסִדּוֹ.

מִן הַיָּמִצָר קִרְאתִי יְהוָה, עֲנֵנִי בְּמִרְחַב יְהוָה.

יי לִי, לֹא אֵירָא - מָה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם?
יי לִי בַעֲזָרִי וְאֲנִי אֶרְאֶה בִּשְׁנֹאִי.
טוֹב לַחֲסוֹת בְּיַי מִבֶּטֶחַ בְּאָדָם.
טוֹב לַחֲסוֹת בְּיַי מִבֶּטֶחַ בְּנָדִיבִים.
כָּל גּוֹיִם סָבְבוּנִי, בִּשְׁם יי כִּי אֲמִילֵם.
סָבוּנִי גַם סָבְבוּנִי, בִּשְׁם יי כִּי אֲמִילֵם.
סָבוּנִי כְּדֹבְרִים, דַּעֲכוּ כְּאֵשׁ קוֹצִים, בִּשְׁם יי כִּי אֲמִילֵם.
דַּחֲה דַחֲתַנִּי לִנְפֹל, וַיִּי עֲזָרְנִי.
עֲזִי וְזִמְרַת יְהוָה וַיְהִי לִי לִישׁוּעָה.
קוֹל רִנָּה וִישׁוּעָה בְּאֶהְלִי צְדִיקִים:
יָמִין יי עֲשֶׂה חֵיל, יָמִין יי רֹמְמָה, יָמִין יי עֲשֶׂה חֵיל.
לֹא אֲמוֹת כִּי אֲחִיָּה, וְאַסְפֹּר מַעֲשֵׂי יְהוָה.
יִסֹּר יִסְרֵנִי יְהוָה, וְלִמּוֹת לֹא נִתְּנִי.
פִּתְחוּ לִי שַׁעֲרֵי צֶדֶק, אֲבֹא בָם, אוֹדָה יְהוָה.
זֶה הַשַּׁעַר לִי, צְדִיקִים יָבֹאוּ בּוֹ.
אוֹדֶךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה.
אוֹדֶךָ כִּי עֲנִיתָנִי וַתְּהִי לִי לִישׁוּעָה.
אֲבֹן מֵאֶסּוּ הַבּוֹנִים הִתֵּה לְרֹאשׁ פֶּנֶה.
אֲבֹן מֵאֶסּוּ הַבּוֹנִים הִתֵּה לְרֹאשׁ פֶּנֶה.
מֵאֵת יְהוָה הִתֵּה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ.
מֵאֵת יְהוָה הִתֵּה זֹאת הִיא נִפְלְאוֹת בְּעֵינֵינוּ.

אָנא יי, הוֹשִׁיעָה נָא. אָנא יי, הוֹשִׁיעָה נָא.
אָנא יי, הַצְלִיחָה נָא. אָנא יי, הַצְלִיחָה נָא.

בָּרוּךְ הָבָא בְּשֵׁם יי, בְּרַכּוֹכֶם מִבֵּית יי.
בָּרוּךְ הָבָא בְּשֵׁם יי, בְּרַכּוֹכֶם מִבֵּית יי.

אַל יי וַיָּאָר לָנוּ. אֶסְרוּ חַג בַּעֲבָתִים עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.
אַל יי וַיָּאָר לָנוּ. אֶסְרוּ חַג בַּעֲבָתִים עַד קִרְנוֹת הַמִּזְבֵּחַ.

אֱלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָ, אֱלֹהֵי - אֲרוֹמָמְךָ.
אֱלִי אַתָּה וְאוֹדֶךָ, אֱלֹהֵי - אֲרוֹמָמְךָ.

הוֹדוּ לִי כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
הוֹדוּ לִי כִּי טוֹב, כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.

יְהִלְלוּךָ יי אֱלֹהֵינוּ כָּל מַעֲשֶׂיךָ, וְחֲסִידֶיךָ וְצַדִּיקִים עוֹשֵׂי רְצוֹנְךָ,
וְכָל עַמֶּךָ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ, וַיִּשְׁבַּחוּ וַיְפָאֲרוּ,
וַיְרַמְּמוּ וַיַּעֲרִיצוּ, וַיְקַדִּישׁוּ וַיְמַלִּיכוּ אֶת שְׁמֶךָ, מְלָכְנוּ.
כִּי לֶךְ טוֹב לַהּוֹדוֹת וּלְשִׁמְךָ נֶאֱמָה לְזִמְרָה, כִּי מַעֲשֶׂיךָ וְעַד עוֹלָם אַתָּה אֵל.

הוֹדוּ לִי כִּי טוֹב	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
הוֹדוּ לַאֱלֹהֵי הָאֱלֹהִים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
הוֹדוּ לְאֲדֹנֵי הָאֲדֹנִים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
לַעֲשֵׂה נִפְלְאוֹת גְּדֻלוֹת לְבָדוֹ	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
לַעֲשֵׂה הַשְׁמִים בְּתַבּוּנָה	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
לְרוֹקֵעַ הָאָרֶץ עַל הַמַּיִם	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
לַעֲשֵׂה אוֹרִים גְּדֻלִּים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
אֶת הַשֶּׁמֶשׁ לְמַמְשֶׁלֶת בְּיוֹם	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
אֶת הַיָּרֵחַ וְכּוֹכְבֵּים לְמַמְשֶׁלוֹת בְּלֵילָה	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
לְמַכּוּהַ מִצָּרִים בְּבִכּוּרֵיהֶם	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
וַיּוֹצֵא יִשְׂרָאֵל מִתּוֹכָם	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
בְּיַד חֲזָקָה וּבִזְרוֹעַ נְטוּיָה	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
לְגַזֵּר יָם סוֹף לְגִזְרֵים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
וְהָעִיר יִשְׂרָאֵל בְּתוֹכָהּ	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
וְנָעַר פְּרָעָה וַחֲמִילוּ בָּיָם סוֹף	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
לְמוֹלִיד עַמּוֹ בְּמִדְבָּר	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
לְמַכּוּהַ מְלָכִים גְּדֻלִּים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
וַיַּהַרְגַּם מְלָכִים אֲדִירִים	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
לְסִיחּוֹן מֶלֶךְ הָאֲמֹרִי	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
וּלְעוֹג מֶלֶךְ הַבָּשָׁן	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
וְנָתַן אֶרֶץ לְנַחֲלָה	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
נַחֲלָה לְיִשְׂרָאֵל עַבְדּוֹ	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
שֶׁבַשְׁפִּלְנוּ זָכַר לָנוּ	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
וַיַּפְרִקֵנוּ מִצָּרֵינוּ	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
נָתַן לָחֶם לְכָל בָּשָׂר	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.
הוֹדוּ לָאֵל הַשְּׁמַיִם	כִּי לְעוֹלָם חֲסִדוֹ.

נְשָׁמָת כָּל חַי תִּבְרַךְ אֶת שְׁמֶךָ, יי אֱלֹהֵינוּ, וְרוּחַ כָּל בָּשָׂר תִּפְאֹר וּתְרוֹמֶם זָכְרֶךָ, מִלְּפָנֶיךָ, תָּמִיד. מִן הָעוֹלָם וְעַד הָעוֹלָם אֶתָּה אֵל, וּמִבְלַעְדֶּיךָ אֵין לָנוּ מֶלֶךְ גּוֹאֵל וּמוֹשִׁיעַ, פּוֹדֶה וּמַצִּיל וּמַפְרִיֵס וּמַרְחֵם בְּכָל עֵת צָרָה וְצוּקָה. אֵין לָנוּ מֶלֶךְ אֵלָּא אֶתָּה. אֱלֹהֵי הָרִאשׁוֹנִים וְהָאַחֲרוֹנִים, אֱלֹהֵי כָּל בְּרִיּוֹת, אֲדוֹן כָּל תּוֹלְדוֹת, הַמְהַלֵּל בָּרַב הַתִּשְׁבָּחוֹת, הַמְנַהֵג עוֹלָמוֹ בְּחֶסֶד וּבְרִיּוּתֵי בְּרַחֲמִים. וַיִּי לֹא יָנוּם וְלֹא יִישָׁן - הַמַּעֲוֹרֵר יְשָׁנִים וְהַמְּקִיץ נֹרְדָּמִים, וְהַמְּשִׁיחַ אֲלֵמִים וְהַמַּתִּיר אֲסוּרִים וְהַסּוֹמֵךְ נוֹפְלִים וְהַזּוֹקֵף כְּפוּפִים. לָךְ לְבַדְךָ אֲנַחְנוּ מוֹדִים.

אֱלֹ פִּינוּ מֵלֵא שִׁירָה פִּיָּם, וּלְשׁוֹנֵנוּ רִנָּה בְּהַמּוֹן גָּלִיו, וּשְׁפִתּוֹתֵינוּ שֹׁבַח בְּמִרְחָבֵי רִקְיעַ, וְעֵינֵינוּ מֵאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִיּוֹר, וְיָדֵינוּ פְּרוּשׁוֹת בְּנִשְׂרֵי שְׁמִים, וְרַגְלֵינוּ קְלוֹת כְּאַיִלוֹת - אֵין אֲנַחְנוּ מִסְּפִיקִים לַהּוֹדוֹת לָךְ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ, וּלְבַרְכָּךְ, אֶת שְׁמֶךָ עַל אַחַת, מֵאֶלֶף, אֲלֵפֵי אֲלֵפִים וּרְבֵי רַבּוֹת פְּעָמִים, הַטּוֹבוֹת שְׁעִשִּׁית עִם אֲבוֹתֵינוּ וְעִמָּנוּ. מִמַּצְרִים גָּאֲלָתָנוּ, יי אֱלֹהֵינוּ, וּמִבֵּית עַבְדִּים פָּדִיתָנוּ, בְּרָעַב זָנַתָּנוּ וּבְשֹׁבַע כִּלְכַּלְתָּנוּ, מִחֶרֶב הִצַּלְתָּנוּ וּמִדְּבַר מִלְטָתָנוּ, וּמִחֲלִים רָעִים וְנִאֲמָנִים דִּלִּיתָנוּ. עַד הִנֵּה עֲזָרוֹנוּ רַחֲמֶיךָ וְלֹא עֲזָבוֹנוּ חֲסִדֶּיךָ, וְאַל תִּטְשֵׁנוּ, יי אֱלֹהֵינוּ, לְנֶצַח. עַל כֵּן אֲבָרִים שֶׁפִּלַּגְתָּ בָּנוּ וְרוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁנִּפְחַת בְּאַפֵּינוּ וְלִשׁוֹן אֲשֶׁר שָׁמַת בְּפִינוּ - הֵן הֵם יוֹדוּ וַיְבָרְכוּ וַיִּשְׁבְּחוּ וַיִּפְאֲרוּ וַיְרַמְּמוּ וַיַּעֲרִיצוּ וַיְקַדִּישׁוּ וַיְמַלִּיכוּ אֶת שְׁמֶךָ מִלְּפָנֶיךָ. כִּי כָּל פֶּה לָךְ יוֹדֶה, וְכָל לִשׁוֹן לָךְ תִּשְׁבַּח, וְכָל בֶּרֶךְ לָךְ תִּכְרַע, וְכָל קוֹמָה לִפְנֶיךָ תִּשְׁתַּחֲוֶה, וְכָל לִבָּבוֹת יִירָאוּךָ, וְכָל קֶרֶב וְכָלִיּוֹת יִזְמְרוּ לְשִׁמְךָ, כְּדֶבֶר שְׁכֵתוֹב, כָּל עֲצֻמְתֵי תֵאֲמַרְנָה: יי, מִי כְמוֹךָ מַצִּיל עַנִּי מִחֶזֶק מִמֶּנּוּ וְעַנִּי וְאֲבִיוֹן מִגִּזְלוֹ. מִי יִדְמָה לָךְ וּמִי יִשׁוּה לָךְ וּמִי יַעֲרֶךְ לָךְ הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגָּבוֹר וְהַנּוֹרָא, אֵל עֲלִיוֹן, קֹנֵה שְׁמִים וְאֶרֶץ. נִהְלַלְךָ וְנִשְׁבַּחְךָ וְנִפְאֲרְךָ וְנִבְרַךְךָ אֶת שֵׁם קִדְשֶׁךָ, כְּאִמּוֹר: לְדוֹד, בְּרַכִּי נַפְשִׁי אֶת יי וְכָל קֶרְבִּי אֶת שֵׁם קִדְשׁוֹ.

הָאֵל בְּתַעֲצוּמוֹת עֲזָךְ, הַגָּדוֹל בְּכַבּוֹד שְׁמֶךָ, הַגָּבוֹר לְנֶצַח וְהַנּוֹרָא בְּנוֹרְאוֹתֶיךָ, הַמֶּלֶךְ הַיּוֹשֵׁב עַל פֶּסֶא רֶם וְנֹשֵׂא. שׁוֹכֵן עַד מְרוֹם וְקָדוֹשׁ שְׁמוֹ. וְכָתוּב: רָנְנוּ צַדִּיקִים בַּיהוָה, לִישְׂרִים נֶאֱמָה תִּהְלֶה.

בְּפִי יִשְׂרִים תִּתְהַלֵּל,
וּבְדַבְּרֵי צַדִּיקִים תִּתְבָּרַךְ,
וּבְלִשׁוֹן חֲסִידִים תִּתְרוֹמֵם,
וּבְקֶרֶב קְדוֹשִׁים תִּתְקַדֵּשׁ.

וּבְמִקְהֵלוֹת רַבּוֹת עִמָּךְ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּרִנָּה יִתְפָּאֵר שְׁמֶךָ, מִלְּפָנֶיךָ, בְּכָל דּוֹר וְדוֹר, שֶׁכֵּן חֻצֹּת כָּל הַיְצוּרִים לִפְנֶיךָ, יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ, לַהּוֹדוֹת לְהַלֵּל לְשַׁבַּח, לְפָאֵר לְרוֹמֵם לְהַדָּר לְבָרַךְ, לַעֲלֶה וּלְקַלֵּס עַל כָּל דְּבָרֵי שִׁירוֹת וְתִשְׁבָּחוֹת דָּוִד בֶּן יִשִּׁי עַבְדְּךָ, מְשִׁיחְךָ.

יִשְׁתַּבַּח שְׁמֶךָ לַעַד מִלְּפָנֶיךָ, הָאֵל הַמֶּלֶךְ הַגָּדוֹל וְהַקְדוֹשׁ בְּשְׁמִים וּבְאֶרֶץ, כִּי לָךְ נֶאֱמָה, יי אֱלֹהֵינוּ וְאַלֵּהֵי אֲבוֹתֵינוּ, שִׁיר וְשִׁבְחָה, הֵלֵל וְזִמְרָה, עֲזָ וּמִמְשָׁלָה, נֶצַח, גְּדֻלָּה וְגִבוּרָה, תִּהְלֶה וְתִפְאֲרֶת, קְדוּשָׁה וּמַלְכוּת, בְּרִכּוֹת וְהוֹדָאוֹת מֵעַתָּה וְעַד עוֹלָם. בְּרוּךְ אַתָּה יי, אֵל מֶלֶךְ גָּדוֹל בְּתִשְׁבָּחוֹת, אֵל הַהוֹדָאוֹת, אֲדוֹן הַנִּפְלְאוֹת, הַבּוֹחֵר בְּשִׁירֵי זִמְרָה, מֶלֶךְ אֵל חַי הָעוֹלָמִים.

הִנְנִי מוֹכֵן וּמִזְמֵן לְקִים מִצְוֹת כּוֹס רְבִיעִי שֶׁהוּא כְּנֶגֶד בְּשׁוֹרֶת הַיְשׁוּעָה, שֶׁאִמַּר הַקְדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא לְיִשְׂרָאֵל וְלִקְהָלֵי אֲתָכֶם לִי לַעֲם וְהֵייתִי לָכֶם לְאַלֵּהִים.

בְּרוּךְ אַתָּה יי אֱלֹהֵינוּ מֶלֶךְ הָעוֹלָם בּוֹרֵא פְּרִי הַגֶּפֶן.

וְשׁוֹתָהּ בְּהִסִּיבַת שְׁמָאֵל

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, על הגפן ועל פרי הגפן, על תנובת השדה ועל ארץ חמדה טובה ורחבה שרצית והנחת לאבותינו לאכל מפריה ולשבע מטובה רחם נא ד' אלקינו על ישראל עמך ועל ירושלים עירך ועל ציון משכן כבודך ועל מזבחך ועל היכלך ובנה ירושלים עיר הקדש במהרה בימינו והעלנו לתוכה ושמחנו בבנינה ונאכל מפריה ונשבע מטובה ונברכך עליה בקדשה ובטהרה {בשבת: ורצה והחליצנו ביום השבת הזה} ושמחנו ביום חג המצות הזה, כי אתה ד' טוב ומטיב לכל ונודה לך על הארץ ועל פרי הגפן. ברוך אתה יי על הגפן ועל פרי הגפן.

נרצה

חסל סדור פסח כהלכתו, ככל משפטו וחקתו.
פאשר זכינו לסדר אותו
פן נזכה לעשותו.
קומם קהל עדת מי מנה.
בקרוב נהל נטעי כנה
פדוים לציון ברנה.

לשנה הבאה בירושלים.

בארץ ישראל אומרים:

לשנה הבאה בירושלים הבנויה.

יש נוהגין בחוץ לארץ בליל שני של פסח לספור פאן ספירת העמר:

ברוך אתה יי אלהינו מלך העולם, אשר קדשנו במצוותיו וצונו על ספירת העמר.
היום יום אחד בעמר.

בליל ראשון אומרים:

ובכן ויהי בחצי הלילה

אז רוב נסים הפלאת בלילה,
גר צדק נצחתו כנחלק לו לילה,

דנת מלך גר בחלום הלילה,
וישר ישראל למלאך ויוכל לו לילה,

זרע בכורי פתרוס מחצת בחצי הלילה,
טיסת נגיד חרשת סלית בכוכבי לילה,

יעץ מחרף לנופף אווי, הובשת פגרו בלילה,
לאיש חמודות נגלה רז חזות לילה,

משתכר בכלי קדש נהרג בו בלילה,
שנאה נטר אגגי וכתב ספרים בלילה,

עוררת נחמד עליו בנדד שנת לילה,
צרח פשומר ושח אתא בקר וגם לילה,

קרב יום אשר הוא לא יום ולא לילה,
שומרים הפקד לעירך כל היום וכל הלילה,

בראש אשמורת זה הלילה,
ויהי בחצי הלילה.

הפחדת ארמי באמש לילה,
ויהי בחצי הלילה.

חילם לא מצאו בקומם בלילה,
ויהי בחצי הלילה.

כרע בל ומצבו באישון לילה,
ויהי בחצי הלילה.

נושע מבור אריות פותר בעתותי לילה,
ויהי בחצי הלילה.

פורה תדרוך לשומר מה מלילה,
ויהי בחצי הלילה.

רם הודע כי לך היום אף לך הלילה,
תאיר פאור יום חשפת לילה,
ויהי בחצי הלילה.

בליל שני אומרים :

ובכן ואמרתי זבח פסח

אמץ גבורתיך הפלאת בפסח,
בראש כל מועדות נשאתפסח,
גלית לאזרחי חצות ליל פסח,
ואמרתי זבח פסח.

דלתיו דפקת כחם היום בפסח,
הסעיד נוצצים עגות מצות בפסח,
ואל הבקר רץ זכר לשור ערך פסח,
ואמרתי זבח פסח.

זועמו סדומים ולוהטו באש בפסח,
חלץ לוט מהם ומצות אפה בקץ פסח,
טאטאת אדמת מן ונוף בעברך בפסח,
ואמרתי זבח פסח.

יה ראש כל און מחצת בליל שמור פסח,
כביר, על בן בכור פסחת בדם פסח,
לבלתי תת משחית לבא בפתחי בפסח,
ואמרתי זבח פסח.

מסגרת סגרה בעתותי פסח,
נשמדה מדין בצליל שעורי עמר פסח,
שורפו משמני פול ולוד ביקד יקוד פסח,
ואמרתי זבח פסח.

עוד היום בנב לעמוד עד געה עונת פסח,
פס יד כתבה לקעקע צול בפסח,
צפה הצפית ערוך השלחן בפסח,
ואמרתי זבח פסח.

קהל כנסה הדסה לשלש צום בפסח,
ראש מבית רשע מחצת בעץ חמשים בפסח,
שתי אלה רגע תביא לעוצית בפסח,
תעז ידך ותרום ימינך כליל התקדש חג פסח,
ואמרתי זבח פסח.

בי לו נאה, בי לו נאה.

אדיר במלוכה, בחור כהלכה, גדודיו יאמרו לו:
לך ולך, לך בי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה, בי לו נאה, בי לו נאה.

דגול במלוכה, הדור כהלכה, ותיקיו יאמרו לו:
לך ולך, לך בי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה, בי לו נאה, בי לו נאה.

זכאי במלוכה, חסין כהלכה טפסריו יאמרו לו:
לך ולך, לך בי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה, בי לו נאה, בי לו נאה.

יחיד במלוכה, כביר כהלכה למודיו יאמרו לו:
לך ולך, לך בי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה, בי לו נאה, בי לו נאה.

מושל במלוכה, נורא כהלכה סביביו יאמרו לו:
לך ולך, לך בי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה, בי לו נאה, בי לו נאה.

עניו במלוכה, פודה כהלכה, צדיקיו יאמרו לו:
לך ולך, לך בי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה, בי לו נאה, בי לו נאה.

קדוש במלוכה, רחום כהלכה שנאניו יאמרו לו:
לך ולך, לך בי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה, בי לו נאה, בי לו נאה.

תקיף במלוכה, תומך כהלכה תמימיו יאמרו לו:
לך ולך, לך בי לך, לך אף לך, לך יי הממלכה, בי לו נאה, בי לו נאה.

אָדיר הווא יבנה ביתו בקרוב.

במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

בחור הוא, גדול הוא, דגול הוא יבנה ביתו בקרוב.

במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

הדור הוא, ותיק הוא, זכאי הוא יבנה ביתו בקרוב.

במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

חסיד הוא, טהור הוא, יחיד הוא יבנה ביתו בקרוב.

במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

כביר הוא, למוד הוא, מלך הוא יבנה ביתו בקרוב.

במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

נורא הוא, סגיב הוא, עזוז הוא יבנה ביתו בקרוב.

במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

פודה הוא, צדיק הוא, קדוש הוא יבנה ביתו בקרוב.

במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

רחום הוא, שדי הוא, תקיף הוא יבנה ביתו בקרוב.

במהרה, במהרה, בימינו בקרוב. אל בנה, אל בנה, בנה ביתך בקרוב.

אָחד מי יודע?

אָחד אָני יודע: אָחד אַל הינו שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ.

שְׁנַיִם מי יודע?

שְׁנַיִם אָני יודע: שְׁנַיִם לְחוֹת הַבְּרִית.

אָחד אַל הינו שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ.

שְׁלֹשָׁה מי יודע?

שְׁלֹשָׁה אָני יודע: שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת,

שְׁנַיִם לְחוֹת הַבְּרִית,

אָחד אַל הינו שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ

אַרְבַּע מי יודע?

אַרְבַּע אָני יודע: אַרְבַּע אֲמָהוֹת,

שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת,

שְׁנַיִם לְחוֹת הַבְּרִית,

אָחד אַל הינו שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ

חֲמִשָּׁה מי יודע?

חֲמִשָּׁה אָני יודע: חֲמִשָּׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה,

אַרְבַּע אֲמָהוֹת,

שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת,

שְׁנַיִם לְחוֹת הַבְּרִית,

אָחד אַל הינו שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ

שֵׁשׁ מי יודע?

שֵׁשׁ אָני יודע: שֵׁשׁ סְדְרֵי מִשְׁנָה,

חֲמִשָּׁה חוֹמְשֵׁי תוֹרָה, אַרְבַּע אֲמָהוֹת,

שְׁלֹשָׁה אֲבוֹת, שְׁנַיִם לְחוֹת הַבְּרִית,

אָחד אַל הינו שְׁבַשְׁמִים וּבְאֶרֶץ

שבעה מי יודע?

שבעה אני יודע: שבעה ימי שבתא,
ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה,
ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית,
אחד אלהינו שבשמים ובארץ

שמונה מי יודע?

שמונה אני יודע: שמונה ימי מילה,
שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה,
חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות,
שלשה אבות, שני לחות הברית,
אחד אלהינו שבשמים ובארץ

תשעה מי יודע?

תשעה אני יודע: תשעה ירחי לדה,
שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא,
ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה,
ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית,
אחד אלהינו שבשמים ובארץ

עשרה מי יודע?

עשרה אני יודע: עשרה דבריא,
תשעה ירחי לדה, שמונה ימי מילה,
שבעה ימי שבתא, ששה סדרי משנה,
חמשה חומשי תורה, ארבע אמהות,
שלשה אבות, שני לחות הברית,
אחד אלהינו שבשמים ובארץ

אחד עשר מי יודע?

אחד עשר אני יודע: אחד עשר כוכביא,
עשרה דבריא, תשעה ירחי לדה,
שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא,
ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה,
ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית,
אחד אלהינו שבשמים ובארץ

שנים עשר מי יודע?

שנים עשר אני יודע: שנים עשר שבטיא,
אחד עשר כוכביא, עשרה דבריא, תשעה ירחי לדה,
שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא,
ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה,
ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית,
אחד אלהינו שבשמים ובארץ

שלשה עשר מי יודע?

שלשה עשר אני יודע: שלשה עשר מדיא.
שנים עשר שבטיא, אחד עשר כוכביא,
עשרה דבריא, תשעה ירחי לדה,
שמונה ימי מילה, שבעה ימי שבתא,
ששה סדרי משנה, חמשה חומשי תורה,
ארבע אמהות, שלשה אבות, שני לחות הברית,
אחד אלהינו שבשמים ובארץ

חד גדיא, חד גדיא

דזבין אבא בתרי זוזי, חד גדיא, חד גדיא.

ואתא שוורא ואכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי,
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא כלבא ונשך לשוורא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי,
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא חוטרא והפה לכלבא, דנשך לשוורא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי,
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא נורא ושרף לחוטרא, דהפה לכלבא, דנשך לשוורא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא
בתרי זוזי,
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא מיא וכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהפה לכלבא, דנשך לשוורא, דאכלה לגדיא,
דזבין אבא בתרי זוזי,
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא תורא ושתה למיא, דכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהפה לכלבא, דנשך לשוורא,
דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי,
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא השוחט ושחט לתורא, דשתה למיא, דכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהפה
לכלבא, דנשך לשוורא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי,
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא מלאך המות ושחט לשוחט, דשחט לתורא, דשתה למיא, דכבה לנורא, דשרף
לחוטרא, דהפה לכלבא, דנשך לשוורא, דאכלה לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי,
חד גדיא, חד גדיא.

ואתא הקדוש ברוך הוא ושחט למלאך המות, דשחט לשוחט, דשחט לתורא, דשתה
למיא, דכבה לנורא, דשרף לחוטרא, דהפה לכלבא, דנשך לשוורא, דאכלה
לגדיא, דזבין אבא בתרי זוזי,
חד גדיא, חד גדיא.

עריכה: יעקב ניאזוף
ניסן תשס"ג

אתר חג שמח -

http://wind.prohosting.com/yakovn/pe_main.htm

